

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	15XCdo/81/2016
Identifikačné číslo spisu:	5712214806
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5712214806.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného: spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Martin, pod sp. zn. 9C/259/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. apríla 2014, č. k. 5Co/224/2014 - 80, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin uznesením zo dňa 6. augusta 2013, č. k. 9C/259/2012-37, uložil žalobcovi povinnosť v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,-eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Súd prvého stupňa vyrubenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti odôvodnil tým, že vecné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. 09. 2012 sa nevzťahuje na konanie o námietke zaujatosti, ale len na úkony, ktorými sú návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu. Zároveň žalobcu poučil, že ak súdny poplatok nezaplatí, bude ho súd vymáhať

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 30. apríla 2014, č. k. 5Co/224/2014 - 80, uznesenie okresného súdu potvrdil. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že v konaní nevzniesol námietku zaujatosti, odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. 03. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013, z ktorého vyplýva, že v prípade finančno-právneho (poplatkového) vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je úlohou súdu prerokovať určitú vec

žalobcu a žalovaného, ale posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou zákon spája vznik povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Odvolací súd zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 30. 03. 2011, sp. zn. II. ÚS 124/2011, v zmysle ktorého sa oslobodenie od poplatkovej povinnosti podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa názoru odvolacieho súdu uloženie povinnosti žalobcovi súdom prvého stupňa zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti bolo vecne správne, a preto uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, v ktorom žiadal zrušiť rozhodnutia oboch súdov nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) a vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený (§ 237 písm. g/ O. s. p.). Za nepodanie návrhu na začatie konania považoval nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jeho vôle. Za odňatie možnosti konať pred súdom považoval údajnú prekvapivosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzoval z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom mu mala byť spôsobená žalovaná ujma. Odvolaciemu súdu napokon vyčítal aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1Cdo/122/2014, 1Cdo/264/2013, 3Cdo/534/2014, 4Cdo/132/2014, 4Cdo/229/2014, 4Cdo/235/2014, 4Cdo/380/2014, 4Cdo/424/2014, 5Cdo/295/2014, 5Cdo/311/2014, 6Cdo/120/2014, 6Cdo/304/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.